

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: OM MIN MUSE.

Citation: Aarestrup, Emil: "OM MIN MUSE.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 171. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare01val-shoot-workid72208.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

OM MIN MUSE.

I

Hvem Musen er, vil du vide,
Den Pigelil her paa mit Skjød,
Hvis Øine er dunkle, men blide,
Hvis Mund er vemodig, men sød?

II

Hendes Herkomst kjender jeg ikke,
Ei grubler derover engang;
Jeg troer paa de himmelske Blikke,
Paa Stemmens salige Klang.

III

Da Fader og Moder de døde
Fra mig, mens jeg legede, bort,
Da kom mig den Hulde imøde
Med Farver og brogede Kort.

IV

Hun bygte mig Slotte og Huse,
Skabte Mænd med Harnisk og Sværd,
Og, alt som jeg voxde, min Muse
Hun lærte mig mere og meer.

V

Kun sjælden i Hjertet mig Glæde,

Saa ofte Kummer der laae;
Hun hjalp mig at smile og græde,
Hun lærte mig Sangen forstaae.

172

VI

Selv har hun sit Huns dybt i Lunde
Af Nattergalene bygt.
To Duer, istedetfor Hunde;
De kurre, saa sover hun trygt.

VII

Hun hopper saa let over Moser,
Hun er saa: kjælen og smuk,
Hun spiser ei andet end Roser,
Hun drikker ei andet end Dug.

VIII

Naar Sol vil af Søen opvælde,
Da sidde ved Hytten vi To; .
Og sammen vi sidde i Qvælde,
Naar Solen vil gange til Ro.

IX

Om Natten hun tager sin Lyre,
Og lokker og kalder saa blidt.
Da kan sig ei Englene styre,
Deres Vinduer aabne de tidt

X

Paa Fingren de Smaabørn kysse,
Og sladdre saa venligen ned.
Ad Frøen Blomsterne tysse,
Vil høre, hvad Englene veed. -

XI

Men røve de Elskte mig Modet,
Da græder hun ængstlig forladt;
173 og bruser for heftigt mig Blodet,
Da aander den Hulde kun mat.

XII

Jeg veed, hvis jeg snarligen døde,
- Jeg tænker saa ofte derpaa -
Da vilde i Graven hun møde
Og med mig til Himmelen gaee"